Kapitel 8

VARFÖR TILLÅTER GUD LIDANDE OCH ONDSKA?

[1] Varför Gud tillåter ondska och lidande är en fråga som går långt tillbaka i tiden. Tidigt i människans historia förundrades hon över hur lidandet kunde existera då världen var skapad av en fulländad Gud. Som svar på denna fråga fick fick vi en förenklad förklaring som godtogs av tidigare generationer. Men när så Jesus framträdde på jorden, skapade hans undervisning ett nytt dilemma. Han förklarade att Gud inte bara är fulländad utan en Gud full av kärlek, själva kärleken personifierad (***1 Johannes 4:8***) Om Han är kärlek är Han också idel godhet. Därför, den elementära förklaringen eller läran som tidiga människor nöjde sig med kan inte sägas gälla moderna tänkande människor. Speciellt inte troende söner till Gud som utvecklar andliga insikter och visioner. Vi ställs nu inför utmaningen att harmonisera kärlekens Gud med ondskans och lidandets realitet.

[2] Detta är dock inte fullt så svårt som man kanske först tror. Men det kräver dock att vi förstår vad ondska är och hur den skiljer sig från synd och orättfärdighet. När vi tillhandahållit sådan insikt blir Faderns eviga uppsåt betydligt mer levande och klarare för våra sinnen. Vår egen värdighet lyfts upp och vi finner ro i vår högst tillfälliga sejour här på jorden.
Gud är kärlek (***1 Johannes 4:8***) Gud är god (***Lukas 18:19***) Människan är Hans högst värderade tillhörighet:

> ”Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv”. –
> ***Johannes 3:16***

Hur Började Ondskan?

[3] För att kunna besvara denna fråga måste vi först definera vad ondska, synd respektive orättfärdighet är. Vi är medvetna om att våran definition är olik en del andras och därmed konceptet om synd. Men om du har tålamod med vår förklaring kommer du att förstå varför vi förklarar dessa tre begrepp såsom vi gör.

[4] “Ondska” är det omedvetna eller icke avsiktliga överträdandet av gudomlig lag, vår Faders vilja. Det är måttet på ofullkomlighet av olydnad gentemot vår Faders vilja.

[5] “Synd” är det medvetna och avsiktliga överträdandet av Guds lag, Faderns vilja. Det är ett mått på vår ohörsamhet att bli gudomligt och andligt vägledd.

[5.] "Orättfärdighet" är det villiga, beslutsamma och ihållande överträdandet av Guds lag, tillika Faderns vilja. Det är måttet på ett fortsatt förkastande av vår Faders kärleksfulla räddningsplan och sonen Jesus barmhärtiga tjänst till att rädda människan.

[7.] De förhåller sig till varandra på följande sätt: Okontrollerad ondska leder till synd och ihållande synd leder sedermera till orättfärdighet. Vi kan illustrera detta på följande sätt: Det är Faderns vilja att en man är trogen sin fru och att de två skall vara "ett kött":

> "Men vid skapelsen gjorde Gud dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt." – ***Markus 10:6-9***

[8.] Om en gift man börjar åtrå en annan kvinna har han vänt sig bort från den gudomliga viljan. Detta kan sägas vara en ondskefull gärning. Han har dock inte begått den medvetna handlingen äktenskapsbrott, men han har hursomhelst överträtt den gudomliga viljan genom att vägra låta sig vägledas av Anden som säger att endast åtrå sin fru. Ondska är en omedveten och icke avsiktlig då ännu ingen överlagd handling har begåtts. Ondska är mer ett mentalt tillstånd där personen vänder sig bort från det denne vet, i sitt inre, är bra och rättrådigt.

[9.] Om sedan denne gifte man fortsätter i sitt onda mentala till stånd, kommer han att begå den faktiska, medvetna handlingen av äktenskapsbrott. Om han sedan fortsätter vara otrogen så kommer han sedan att gjort sig skyldig till orättfärdighet-det fortsatta motståndet av den gudomliga viljan gällande äktenskapet. Fortsatt, ihärdigt motstånd leder till döden. Jesu bror Jakob beskrev denna process:

> "Ingen som blir prövad skall säga att det är Gud som frestar honom. Gud kan inte frestas av det onda, och själv frestar han ingen. Blir någon frestad, är det alltid av sitt eget begär som han lockas och snärjs. Och när så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullväxt föder den död". – ***Jakob 1:13-15***

[10.] Notera dock att ondska (ha en orätt åtrå) inte är synd och kan existera utan att personen syndar. Samma sak med orättfärdighet. Med andra ord:ihärdig ondska kan resultera i orättfärdighet utan att ha begått en syndfull handling. Ondska är ett omoget, ogenomtänkt sätt att se saker för de som motstår godhet och som är illojala mot sanning. Ondska är en sorts omogenhet eller ett sorts nedbrytande influens av okunnighet. Ondska är det oundvikliga mörkret som följer i hälarna på den som i dårskap motsätter sig ljus. Ondska är det som är både mörkt och osant. När den välkomnas och låter leda en individ, slutar den oundvikligen med synd.

[11.] När vi nu definerat ondska kan vi bättre förklara dess ursprung.

[12.] Människan har alltid varit förbryllad över frågan varför en alltigenom vis Gud kan tillåta ondska och synd. Dessa har dock missat att ondska är oundvikligt om människan verkligen skall

vara fri. Människans förmåga att välja godhet eller ondska är en universell verklighet. Denna frihet att få välja är i sig en gåva från vår Fader och ingen skapelse i himlen eller på jorden har rätt att beröva någon av oss denna gudomliga rättighet.

[13.]Ondska är därmed en inneboende konsekvens av den fysiska världen. Medans ondskan själv inte behöver finnas måste den latent existera om människan ska kunna besitta fri vilja. Möjligheten att kunna välja mellan godhet eller ondska. Hur kan människan välja att göra den gudomliga viljan om inte möjligheten att motstå den samma finns? Hur kan människan välja att vara trogen om inte möjligheten att vara otrogen finns? Hur kan människan välja att göra gott om inte möjligheten att göra ont skulle finnas? Den latenta ondskan är nödvändig för att människan skall kunna välja i moraliska frågor men ondskan i sig är dock inte nödvändig som personlig erfarenhet. Möjligheten att välja, inte ondskan i sig, är en stimulerande faktor för andlig utveckling. Ondska blir till en personlig verklighet bara om individen väljer det onda istället för det som är rättrådigt.

[14.]Om vår värld bara var en del i ett mekaniskt universum, om vår Fader bara var en kraft men utan personlighet, om skapelsen endast utgjordes av fysisk materia underställd precisa lagar utav energiprocesser, skulle fulländning råda i universum. Det skulle inte finnas någon oenighet eller motsättning.

[15.]Men i vårat expanderande universum av både fullkomlighet och ofärdighet gläds vi åt det faktum att det finns oenighet och missuppfattningar. Det är ett bevis för att både personlighet och fri vilja existerar i universum. Om därför vårt universum utgörs av personlighet är vi trygga i det faktum att personlig överlevnad, utveckling och prestationer är fullt möjlig. Vi kan räkna med att kunna växa personligen, uppleva olika erfarenheter och äventyr. Vilket ärorikt universum då det är ett personligt och progressivt sådant, inte bara mekaniskt eller statiskt.

[16.]En värld utan möjligheten till dåligt omdöme vore en värld utan oberoende tankeförmåga. Människan skulle då bara vara en tänkande social robot och en slav under religiös auktoritet. Människan kunde då inte välja ett gudomligt liv om det inte funnits ett personligt att försaka. Människan skulle inte kunna hålla fast vid rättfärdighet om det inte funnits latent ondska att välja istället, att ställa dessa båda mot varandra. Nej, vårat universum är inte skapat fulländat. Fulländning är vårt slutmål (***Matteus 5:48***) inte vårt ursprung. Också denna möjlighet, att välja ondska, är därmed en sorts stimulans till att fullfölja fulländning.

Ingen Defekt I Guds Skapelse

[17.]Vi vet att vår Fader, som existerar bortom vårat fysiska universum, är komplett och fulländad på alla sätt. Han kan kallas existensiell i det att Han vet allting genom sin blotta existens. Det finns inget Han behöver lära sig eller uppleva först för att veta någonting.
All kunskap finns i Honom och utgår från Honom. Han vet allt. Eftersom Gud är fulländad är Han också god och alla hans gärningar är rättfärdiga.

> ”Rättfärdig är Herren i alla sina gärningar, kärleksfull i allt han gör” – ***Psalm 145:17***
>
> ”Han är vår klippa, hans verk är utan brist, hans vägar alltid de rätta. Han är en trofast Gud, fri från allt ont, han är rättfärdig och rättvis”. – ***5 Mosebok 32:4***

[18.] Människan å andra sidan är av naturen experimentell då hon måste uppleva olika saker för att kunna förstå dem. Behovet av att förvärva erfarenhet förutsätter därmed att fulländning inte kan vara en människas utgångspunkt. Vid hennes skapelse var hon varken komplett eller fulländad. Men att inte vara fulländad är inte synd. Ofullkomlighet är att inte vara komplett, det finns mycket som en människa måste lära sig. Hon är som en bebis som lär sig att gå. När barnet faller syndar det ju inte. Barnet lär sig att tillgodogöra sig konsten att gå. På samma sätt slapades inte människan perfekt, däremot skapades hon utan synd.

[19.] Det finns väsen och skapelser i himlarna som är skapade fulländade men den progressiva människan måste vara felbar om hon skall kunna vara fri. Fri, upplevd intelligens kan omöjligen i ett första stadium vara helt igenom förståndig. Möjligheten till dåligt omdöme (ondska) blir till synd bara om en människa medvetet väljer omoraliska överväganden och handlingar.

[20.] Att Adam & Eva var fulländade när människans historia tog sin början har varit det rådande synsättet. Att människan snabbt förföll till hennes nuvarande bedrövliga tillstånd. Men en återblick i 1 Mosebok visar att Adam & eva inte skapades fulländade. Istället får vi läsa:

> ”Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den sjätte dagen”. – ***1 Mosebok 1:31***

[21.] Det är skillnad på att vara fulländad och att vara god. Adam & Eva var ”goda” såtillvida att deras kroppar och mentala förmågor levde upp till Guds norm för den jordiska människan. De var fullt utrustade för Guds uppsåt. Men de var varken kompletta eller fulländade då de hade mycket att lära sig. Men, återigen, ofullkomlighet är inte synd.

[22.] Hursomhelst så misslyckades Adam & Eva att fullfölja uppdraget att vara fruktsamma, uppfylla jorden och lägga den under sig (***1 Mosebok 1:28***) De begick ett ödesdigert misstag. Detta var synd.

[23.] 1 Mosebok visar förvisso på en förenklad redogörelse om de första människorna och ondskans natur. Den passade som förklaring till de forntida hebreiska stamfäderna. Men vi kan ändå lära oss något av denna berättelse även idag. Vi bör samtidigt komma ihåg att det sätt varpå Gud beskrivs i Moseböckerna är begränsad och är en beslöjad förståelse av Guds sanna natur (se kapitel 2-Guds kärleksfulla natur.)

> ”Och deras förstånd blev förstockat, ty ännu i denna dag hänger den slöjan kvar när det gamla förbundets skrifter läses upp, och den lyfts inte bort eftersom det är genom Kristus den försvinner. Än i dag ligger en slöja över deras hjärtan när man läser ur Moses lag”. – ***2 Korinthierbrevet 2:14-15***

[24.] Berättelsen i 1 Mosebok säger oss att efter det att Adam & Eva placerades i trädgården:

> “Herren Gud gav detta bud: ”Du får äta av alla träd i trädgården utom av trädet som ger kunskap om gott och ont. Den dag du äter av det trädet skall du dö.” – ***1 Mosebok 2:16-17***

[25.] Det finns flera förklaringar till vad trädet representerar. Vissa menar att trädets frukt hade speciella egenskaper som skulle upplysa människorna om vad som var gott respektive ont. Åter andra menar att trädet representerade Guds rätt att avgöra åt Adam & Eva vad som var gott eller ont samtidigt som Gud behöll denna rätt för sig själv. Ingen av dessa förklaringar verkar korrekt i våra ögon.

[26.] Innan Adam & Eva åt av trädet förstod de redan vad som var gott och vad som var ont. De förstod säkerligen att inte äta från trädet var gott medans att äta av trädets frukt var ont. Det verkar inte logiskt att Gud skulle ge människan fri vilja och sen säga åt henne att bara Han hade rätten att utöva den.

[27.] Istället verkat det som om(utan att vara dogmatiska) att trädet representerade en blandning av gott och ont. Gud sa åt dem att godhet inte skulle uppnås genom en ond metod. Med andra ord, ändamålet helgar inte medlen. Vi måste dock vänta på framtida uppenbarelser från Gud för att få veta exakt vad för sorts synd Adam & Eva begick. Vi kan ändå veta från redogörelsen i 1 Mosebok att Guds skapelse var utan defekter.

[28.] Genom att ge detta påbud etablerade Gud sin gudomliga vilja. Adam & Eva kunde själva välja att lyda det eller inte. De kunde alltså välja att antingen äta av trädets frukt eller att inte göra det. Därmed skapade Gud möjligheten till ondska-möjligheten att vända sig bort från och motstå den gudomliga viljan.

[29.] Medans Eva var ensam föreslog en ”orm” att hon skulle vända sig bort från den gudomliga viljan som ett medel till att uppnå sin önskan (vad det nu än var) (***1 Mosebok 3:1-5***) Därmed förde ”ormen”, som av många identifierats som Djävulen, in ondska i världen när han försökte lura Eva. Synden blev sedan en realitet när så Djävulen medvetet förledde Eva till att äta av frukten.

[30.] Eva började alltså med att se längtansfullt på trädet (***1 Mosebok 3:6***) liksom en man som börjar åtrå någon annan kvinna än sin fru. Genom denna handling förde Eva in ondska i världen och när hon sedan också åt av frukten hemföll hon till synd. Intressant är att Adam inte begick en ondskefull handling, han hade ingen längtan till trädet. Istället gick han raka vägen till

synd, förmodligen så att han kunde dela det straff som han visste skulle drabba sin fru. Detta oavsett vilket straffet nu än skulle bli (***1 Mosebok 3:6***) Berättelsen lyder:

> "Mannen svarade: "Kvinnan som du har ställt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt." Då sade Herren Gud till kvinnan: "Vad är det du har gjort?" Hon svarade: "Ormen lurade mig, och jag åt." – ***1 Mosebok 3:12-13***

[31.] Men varken Adam eller Eva gjorde sig skyldiga till orättfärdighet. De bekände sin missgärning och även när de blev utdrivna från trädgården fortsatte de efter bästa förmåga att fullfölja uppdraget " att vara fruktsamma, föröka sig, uppfylla jorden och lägga den under sig". Även om nu både de och deras avkomma hade fråntagits förmånen av ett rent samvete och direktkontakten med Gud.

[32.] De förlorade också tillträdet till "livets träd" som också fanns i trädgården. Detta träd verkar ha varit verkligt då Adam kunde sträcka ut sin hand och faktiskt äta utav det. Därmed skulle han ha kunnat leva för evigt (***1 Mosebok 3:21***) Vi läser:

> "Han drev ut människan, och öster om Edens trädgård satte han keruberna och det ljungande svärdet att vakta vägen till livets träd". – ***1 Mosebok 3:24***

[33.] Genom att förlora tillträdet till livets träd började deras dödliga kroppar att förfalla. Vi lär oss därmed att de kroppar Adam & Eva fick varken var odödliga eller oförstörbara. Det var de livgivande egenskaperna hos detta speciella träd som möjliggjorde fortsatt liv. Att inte ha tillgång till detta träd orsakade deras död.

[34.] Dessa fakta visar att människan inte hade några defekter. Men hon var ofullständig och bristfällig då hon fortfarande hade mycket att lära. Men ofullständig är inte detsamma som synd. Synd förutsätter en medveten och aktiv handling. Det finns inget annat sätt att ge människan gudomlig frihet om det inte samtidigt finns möjlighet att vända sig bort från denna Guds vilja. Tråkigt nog gjorde Adam & Eva ett dåligt val men det betyder ändå inte att de hade några defekter som direkta skapelser. De handlade inom ramen för vad som, enligt Fadern, var tillåtet och de "skördade vad de sått".

[35.] Vad gäller oss, deras avkomma, har vi alla den nedärvda böjelsen till ondska, men synd ärvs inte från förälder till barn. Återigen, synd är den medvetna och aktiva handlingen av att gå stick i stäv mot Faderns vilja. Djävulen/Satan, får alldeles för mycket av skulden till ondskan och lidandet här i världen.

[36.] Men det faktum att Adam & Eva fortsatte sitt uppdrag och fortsatte leva är en indikation på att Faderns vilja inte stannat upp. Adam & Evas felsteg grusade inte på något sätt Guds uppsåt.

Varför Gud Har Tillåtit Lidandet

[37.]När Gud gav människan fri vilja visste Han samtidigt att möjligheten till att motstå den gudomliga viljan ständigt fanns närvarande. Vi måste därför anta att Guds uppsåt tillät en sådan tänkbar möjlighet. Vi minns att uppdraget som ålades Adam & Eva var ett långtidsprojekt. Det skulle ta många år, århundraden och även flera millenium att uppfylla jorden och lägga den under sig. Adam & Evas handlingar skulle som bäst försena denna uppgift, men inte helt stoppa den.

> ”Liksom regn och snö faller från himlen och inte vänder tillbaka dit utan vattnar jorden, får den att grönska och bära frukt, och ger säd att så och bröd att äta, så är det med ordet som kommer från min mun: det vänder inte fruktlöst tillbaka utan gör det jag vill och utför mitt uppdrag”. – ***Jesaja 55:10-11***

[38.]Vi får sedan veta att, förutom att lägga jorden under sig, hade Gud ännu större visioner åt den jordiska människan. Visioner som fanns långt före Adam & Evas tillkomst:

> ”Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom – det var hans viljas beslut” – ***Efesierbrevet 1:3-5***

[39.]Ja, redan innan Adam & Eva placerades i Edens trädgård, hade vår Fader förordat att Kristus skulle framträda på jorden som ett medel till att mänskligheten skulle kunna adopteras in i himlarna. Men innan detta kunde bli verklighet måste människan möta möjligheten till ondska, bemästra den fria viljan och därmed kunna acceptera eller motså den gudomliga viljan. Även då att inse syndens oundvikliga konsekvenser för de som handlar mot Guds vilja. Eftersom vi är en familj påverkas vi alla av enskilda personers synder. Om till exempel en familjeförsörjare begår ett allvarligt brott och hamnar i fängelse får hela familjen lida även om de är oskyldiga.

[40.]Vissa lidanden beror inte på människors dåliga handlingar utan är resultatet av vår rena existens här på jorden. Naturkatastrofer såsom jordbävningar, orkaner och tsunamis är några sådana exempel. Detta sker då våran planet också är ofullständig. Vetenskapen säger oss att jorden fortfarande svalnar och lägger sig tillrätta. Innan vår planet blir mer stabil och därmed mindre rörlig kommer naturkatastrofer fortsätta. Men återigen, dessa predikament stoppar inte vår Faders eviga vilja, inte ens döden själv.

> ”Jag hyser samma hopp som dessa mina anklagare, att Gud skall låta både rättfärdiga och orättfärdiga stå upp från de döda”. – ***Apostlagärningarna 24:15***

41. Vissa menar att Gud tillåter lidandet så att Han kan etablera sin rätt att styra över människan och fastställa sin suveränitet. Ett sådant tankesätt är trångsynt och gravt underskattar makten hos Gud, säkerheten hos Gud, visheten hos Gud, det verkliga hos Gud och Guds allra innersta natur.

42. Detta tänkande vilar på flera falska antaganden såsom att utövandet av fri vilja är en styggelse och utmaning gentemot Guds universella suveränitet. Som tidigare nämnts är fri vilja en gåva från Gud. Han förväntar av oss människor att använda den. Det spelade heller ingen roll om människans första val var klokt eller inte. Utgången blir ändå densamma som Gud avsåg från början.

43. Den så kallade ”suveränitets-utmaningen” är också vilseledande då den utgår ifrån att Lucifer/Satan/Djävulens uppror mot Gud bara påverkade människorna på jorden så att bara om människor var lydiga skulle det lösa problemet. Men Bibeln berättar också att ett stort antal himmelska invånare också gjorde uppror och blev vilseledda av demonisk spetsfundighet (***Judas 6***) Människans eventuella lydnad skulle därmed inte kunna ha någon inverkan på änglalik uppror.

44. Lösningen på universellt motstånd löstes av Jesus Kristus, inte människan. Hans rätt att styra(och därmed Faderns suveränitet) blev fast grundad när han återvände till himlen efter sin uppståndelse:

> “De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden”. – ***Matteus 28:16-18***
>
> ”Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus. Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära”. – ***Filipperbrevet 2:5-11***

45. Även om vi människor är betydelsefulla för Fadern, är våran personliga lydnad eller icke-lydnad en mindre sak i universums helhet. När vi sen lägger till ekvationen Faderns gåva fri vilja, inte bara till människor utan också änglaskapelser, vet vi att otrohet och även uppror var saker som vår Fader förutsåg, samt var beredd på dessa. Våran Gud är inte en gud som behöver läras eller tränas upp.

[46.]Gud tillåter lidande eftersom Han tillåter fri vilja. Vi kan inte fly konsekvenserna av våra val, eller de val vår omgivning gör. Vi får verkligen skörda vad vi sått:

> ”Låt inte bedra er, Gud lurar man inte: vad man sår får man också skörda. Den som sår i sitt kött skall skörda förgängelse ur köttet, men den som sår i anden skall skörda evigt liv ur anden. Låt oss inte tröttna på att göra det som är rätt. När tiden är inne får vi skörda, bara vi inte ger upp”. – ***Galaterbrevet 6:7-9***

[47.]Men vår Fader är också trofast, barmhärtig och kärleksfull. Han har försett oss med vägledning och råd till att stötta oss när vi möter problem runtomkring oss. Stor vishet från Gud ligger till grund för denna vägledning och som hjälper oss. I alla livets utmaningar kan vi få stöd och vägledning från Bibelns inspirerade ord. Detta genom hängivenhet och kärlek till vår nästa, med stöd från den uppfriskande och av Gud vägledda Heliga Anden, samt Sanningens Ande. Vi får också veta:

> “Era prövningar har inte varit övermänskliga. Gud är trofast och skall inte låta er prövas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den.” – ***1 Korinthierbrevet 10:13***

[48.]Till sist, vi får veta att detta livet är tillfälligt och relativt kort i jämförelse med det liv som ligger framför oss- det verkliga livet:

> ”Säg åt dem som är rika i denna världen att inte vara högmodiga och inte bygga sitt hopp på något så osäkert som rikedom, utan på Gud, som rikligt skänker oss allt vi behöver. Säg åt dem att göra gott, att skaffa sig en rikedom av goda gärningar, att vara frikostiga och dela med sig. Så kan de samla en skatt som är en god grund för den kommande tiden och vinna det verkliga livet”. – ***1 Timotheosbrevet 6:17-19***

[49.]Ja, det finns mer i beredskap för oss bortom detta liv- ett liv som får våra tillfälliga prövningar att verka obetydliga:

> ”Vi förkunnar, som det står i skriften, vad inget öga sett och inget öra hört och ingen människa anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom.” – ***1 Korinthierbrevet 2:9***

[50.]Den nuvarande ondskan och lidandet tjänar ett annat syfte fram tills dess universell fred råder, som vi nu ska behandla i nästa underrubrik.

Visheten I Guds Tålamod

[51.] Gud har varit tålmodig mot den felande mänskligheten, även mot Lucifer/Satan/ Djävulen. Han har rätt att utplåna alla skapelser som framhärdar i sina ondskefulla, syndfulla eller orättfärdiga livsval. Men det ligger vishet bakom Faderns tålamod.

[52.] Först vet vi att vår Fader är en rättvis Gud (***5 Mosebok 32:4***) men Han är också en barmhärtig Gud (***Lukas 6:36***). Nåd verkar återhållsamt gentemot rättvisa. För det andra vet vi att vår Gud är en kärlekens Gud (***1 Johannes 4:8***). Så Hans rättvisa har en prägel av kärlek. Därmed kan vi lita på att rättvisan aldrig kommer förstöra det nåden kan rädda.

> ”Att be så är riktigt och behagar Gud, vår frälsare, som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen”. – ***1 Timotheosbrevet 2:3-4***

[53.] Därför så tillåter Guds tålamod var och en av oss att göra det Gud vill genom fri vilja. Även om vi gjort dåliga val bakåt i tiden, ger Guds tålamod oss en möjlighet att korrigera detta.

[54.] Omvänt blir då att Guds tålamod också ger en möjlighet för de människor som fullt medvetet vägrar göra Guds vilja. Dessa kommer utan tvivel förstå varför de kommer få en negativ dom när rättvisa verkställs.

[55.] Vår Faders tålamod ger oss också möjlighet att dela Adam & Evas uppdrag att lägga jorden under sig. Detta genom att motstå ondska och handla enligt den gudomliga viljan, så kan vi bli en tillgång för våran familj, vänner och hela världen. Vi kan efterlikna vår Herre genom att vara en källa till uppmuntran för de mindre lyckosamma:

> ”Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren”. – ***Lukas 4:18-19***

[56.] Vi kan hjälpa oss själva och andra att återfå den gudomliga samhörigheten som Adam & Eva gick miste om och försonas med Gud:

> ”Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus och ställt mig i försoningens tjänst. Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning. Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud”. – ***2 Korinthierbrevet 5:18-20***

[57.] När vi så har återförenats med Gud, blir vi försäkrade om att få bli adopterade in i himlarna som söner och döttrar till vår Fader genom Jesus Kristus. Detta har varit Faderns uppsåt sedan skapelsens början (***Efesierbrevet 1:3-5***)

Att Välja Gud Som Vår Regent

[58.] Vi väljer Gud som regent genom att vända oss bort från ondska och att Göra Hans vilja.

[59.] Onska är nedbrytande, både tankemässigt och i handling. Den resulterar i smärta och lidande. Ondska får näring från ett felaktigt tankesätt. Det är ondskefullt att se synd där ingen finns och att inte se synd där den faktiskt förekommer:

> ”Ve dem som kallar ont för gott och gott för ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker, surt till sött och sött till surt”! – ***Jesaja 5:20***

[60.] Ondska är också vägen till falska doktriner då dessa skapar oriktiga föreställningar om vad vi egentligen vet är rätt, allt i syfte att nära icke-heliga önskningar, exempelvis önskan att kontrollera och manipulera andra. Vi kan undvika denna typ av ondska genom att vara uppriktiga, se saker för vad de är och därmed omfamna sanning. Vi kan få ett slut på våran misär genom att förakta synd och vända oss bort ifrån den helhjärtat. Vi bör inte ursäkta synd och ondska. Därigenom kan vi minimera och potentiellt avlägsna synd ur våra liv. Att göra så, eliminerar helt orättfärdighet ifrån oss.

[61.] Om vi önskar lycka och frid i själen i vår ofullkomliga värld, måste vi välja ett rättrådigt tänkande samt ett dygdigt leverne. Att leva dygdigt är inte så svårt som vi kanske först tror om vi ”motar synden i dörren” och tar bort dess rötter genom att korrigera vårt tankesätt. Som Paulus rådde sina medkristna:

> ”Och så, mina bröder: det som är sant, det som är upphöjt, rätt och rent, det som är värt att älska och akta, allt som kallas dygd och allt som förtjänar beröm, ta fasta på allt detta. Vad ni har lärt och tagit emot, hört och sett hos mig, det skall ni göra. Då skall fridens Gud vara med er”. – ***Filipperbrevet 4:8-9***

[62.] Att välja den gudomliga viljan innefattar att vara ärliga mot oss själva och andra. Genom att bättra oss ifråga om tidigare felsteg, får vi också kraft att motstå framtida försyndelser. Återhållsamhet föds ur botgöring. Det är som en missbrukare som vill sluta upp med drogen. Så länge den finns i kroppen vill denne ha mer. Men i ett rent och nyktert tillstånd har brukaren både önskan och viljan att motstå drogens lockelse. På samma sätt med synden. När vi ångrat våra syndfulla handlingar får vi ett rent samvete och detta tillstånd ger oss en önskan att göra Guds vilja, samt få styrkan att fullfölja denna. Därmed så bör vi rannsaka oss själva, mäkla fred med våra bröder och inte sopa synder under mattan okända inför vår Fader.

[63.] Vi bör ha i minnet att våra handlingar, goda eller onda, påverkar vår omgivning. Mänskligheten är en familj, om än en dysfunktionell sådan. Vi kan inte fly verkligheten om att vi delar andras lidanden. Men genom att förbättra våra egna livsval berikar vi livet för våra närstående. På så vis kan vi minimera lidandet för våra vänner, familj och vår nästa.

[64.] Det mest kraftfulla sått varpå vi kan vederkvicka oss själva och världen är att personligen godta erbjudandet om sonskap från Fadern, samt att följa den himmelska kallelsen. På så sätt blir vi exempel för andra i glädje genom att vända synden ryggen och göra vår Faders vilja. Det kommer att inspirera andra att likaså ta emot den fria gåvan. Som Jesus sa:

> ”Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas, och när man tänder en lampa sätter man den inte under sädesmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset. På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen”. – ***Matteus 5:14-16***

[65.] När så fler och fler människor godtar sitt sonskap till Fadern, kommer Kristus andliga broderskap att växa och utvidgas. På så sätt kan jorden komma att ”läggas under” (***1 Mosebok 1:28***) tills Fadern finner det för gott att gripa in i människans jordiska tillvaro.

[66.] Nej, Guds skapelse är inte eller har varit bristfällig. Människan skapades ”God” och var kapabel till att utföra det som ålagts henne. Men gåvan fri vilja förutsätter möjligheten att handla ondskefullt och Fadern tillåter oss att utöva vår fria vilja som ju också är en gudagiven rättighet.

[67.] Även om Adam & Eva slog in på vägen till ondska och synd så står det ursprungliga uppsåtet för människan fast. Trogna människor kommer att adopteras till himlarna som söner till Fadern (***Efesierbrevet 1:3-5***) Även om vi hade förlorat kursen kom Kristus och gav oss en tydlig riktning tillbaka till vår Fader:

> Jesus svarade: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” – ***Johannes 14:6***

[68.] Alla dessa som följer ”vägen” Jesus gav oss, kommer så småningom att besitta fulländning och bli kompletta. Men i det himmelska, inte i det jordiska riket. Jesus kallas ”trons upphovsman och fullkomnare” (***Hebreerbrevet 12:2***), inte en fullkomnare för våra kroppar.

[69.] Genom att utöva tro på Jesus, föds vi på nytt av Anden (***Johannes 3:3-8***) Den nya födelsen, Andedopet, väsentlig för att befrias från ondska och nödvändig för inträde i himlarnas kungarike. Där får ondska och lidande sitt definitiva slut. Vi måste därmed höja vårt medvetande bortom denna köttsliga värld:

> ”Ty de som lever efter köttet har dess sinnelag, men de som lever efter anden är andligt sinnade. Köttets sinnelag betyder död, men andens liv och frid. Köttets sinnelag innebär ju fiendskap med

Gud; det underordnar sig inte Guds lag och kan inte heller göra det. De som är kvar i sin köttsliga natur kan inte behaga Gud". – ***Romarbrevet 8:5-8***

[70.] Då vi inser att potentiell ondska är nödvändig för oss att ha en fri vilja, förstår vi samtidigt att vi måste uthärda lidande för en liten tid. Men vårt nuvarande liv är inte det verkliga livet. Detta liv är bara var vi människor börjar, inte där vi slutar. Fulländning är vårt mål, inte vårt ursprung.

[71.] En positiv aspekt av att veta att vi är ofullständiga, men inte arvtagare till synd är att det höjer vår självrespekt. Vi vet att våra jordiska villkor inte är ett straff på grund av felstegen från våra ursprungliga föräldrar. Istället är dessa villkor en naturlig del av våran jordiska existens, en konsekvens av fri vilja och personlig erfarenhet. Därmed kan vi möta våra prövningar och vedermödor genom styrka och kontroll genom att fästa vår blick på "det pris där uppe som Gud har kallat oss till genom Kristus Jesus" (***Filipperbrevet 3:14***) och löpa enligt reglerna (***2 Timotheosbrevet 2:5***) När vi gör så, hamnar vi i en position där vi kan förvärva det som Fadern ställt iordning åt oss medelst Jesu Kristi administration:

"Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter. När det heter att allt är lagt under honom är naturligtvis den undantagen som har lagt allt under honom. Men när allt har lagts under honom skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, så att Gud blir allt, överallt". – ***1 Korinthierbrevet 15:22-28***

[72.] I kraft av denna himmelska administration, kommer vi att "förhärligas av denna härlighet" (***2 Korinthierbrevet 3:18***) i himlarnas kungarike tills vi förvärvar perfektion och kan se vår Fader ansikte mot ansikte.

"Saliga de renhjärtade, de skall se Gud". – ***Matteus 5:8***

[73.] Detta är Faderns uppsåt, inte lidande och detta har varit Hans uppsåt från skapelsens början.

***